

Робітники, виходіть завтра на вулиці і демонструйте

ПЛЕНУМ ЦК КПК ВІТАЄ ДОСЯГНЕННЯ В СОЦІАЛІСТИЧНОМУ БУДІВНИЦТВІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

1. Пленум Комуністичної Партії Канади вітає успіхи радянських робітників і селян в їхніх спробах збудувати соціалістичне суспільство і заявляє, що політична лінія Комуністичної Партії Радянського Союзу про соціалістичне будівництво, що конкретно виявляється в п'ятилітці, показала себе в знамениті досягнених успіхах. Факт, що п'ятилітка виконується під гаслом "п'ятилітка в чотири роки", є рішенням засудом контрреволюційної програми Троцького і панічного страху правих елементів. П'ятилітка є левінізмом в практиці в межах СРСР, є продовженням програми Леніна і його партії, є наслідком важливого притримування цієї лінії наперекір всьому.

2. Коли капіталістичний світ впав в кризу і нужда зубожілих мас дійшла зараз до небувалих розмірів, фізичний і культурний рівень радянських мас доходить до нових, високих ступенів. Коли імперіалістичний світ давиться суперечністю і на програмі кожної капіталістичної держави є війна, СРСР провадить політику цілковитого роззброєння і мира, як доказ, що тільки соціалізм може спасти світ від воєнних страхів і що тільки революція може досягнути постійний мир. Коли фашизм підносить свою огидну голову в чимраз чисельніших закутках світу і цілий рух працуючої класи переходить через тяжкий гнет з боку капіталістів і соціал-фашистів, то робітники СРСР тішаться всіма користями своєї класової влади. Пекучим питанням світової політики є капіталізм або соціалізм — імперіалістичний світ або СРСР разом з революційними масами всіх країн.

3. Великі успіхи п'ятилітки поруч з капіталістичною кризою викликають скажений наступ проти першої робітничої республіки. В межах СРСР буржуазні елементи зміцнюють свої контрреволюційні спроби і в своїх змовах голоду і війни є підтримуваним імперіалістичними генеральними штабами. Та завдяки чуйності сторожа пролетарської влади ДПУ, багато цих конспірацій викрито, а змовників знищено. Але це викликало ще більшу скаженість з боку імперіалістичної буржуазії, яка бачить вплив успіхів п'ятилітки на своїх власних невеличких і протирадянська кампанія досягає нової висоти в гіпокритичних і брехливих очерках, які громадяться дозвола заквідів про "радянський домпінг" і "невеличкую працю". В розпучливій спробі перекинути відповідальність за ненависть і розпач мас на Радянський Союз, ці широкі протирадянські кампанії приготують як обережно, як частину воєнних приготувань.

4. П'ятилітка для нашої партії і для робітників та бідняцьких фермерів взагалі є конкретним прикладом, який вказує на вищість соціалізму над капіталізмом, на вищість робітничого уряду над урядом буржуазним. Нашим головним завданням в провадженні агітації і організації на оборону Радянського Союзу є вести перед і популяризувати між робітниками і фермерами величезні досягнення радянських селян і робітників під проводом їх партії. Для прикладу, факт, що бюджет на 1931 рік перевищує бюджет з 1930 року

на 46 відсотків, і що тільки 7 відсотків з цілого бюджету призначено на оборонні цілі, треба використати. Треба постійно вживати фактів і прикладів, які дають масам Канади певне зрозуміння цілей в формі п'ятилітки. Робітникам мусить показати конкретно, що план представляє колосальну силу робітників після того, як вони поборили своїх класових ворогів і встановили свою владу. Треба робітникам понад всякі сумніви доказати, що коли вони бажають позбутися наслідків капіталістичної кризи і досягнути таких здобутків, як п'ятилітка, треба конче повалити буржуазію.

5. П'ятилітка означає смерть приватному капіталізові в СРСР і перемогу соціалізму. Вона означає ліквідацію рештки ворогів Рад, кулаків і несправних. Вона означає об'єднання мільйонів робітників і селян в єдиному будівництві і витворення величезних резервуарів геніїв та талантів, які зараз є приспані між робітництвом. Вона доказує раз назавжди есенційну вищість соціалізму і влади робітників над продуктивною анархією та злиднями капіталізму.

6. Все це означає, що хвиля імперіалістичного нападу на горла радянських мас наближається. Цілий імперіалістичний світ, поміни свого взаємного удару інтересів і величезних контрадикцій, тимчасово буде старатися вимотати себе з своїх труднощів через завоювання для себе СРСР, як капіталістичних ринків і через усунення отого ясного світла надії робітників цілого світу.

Пленум КПК заявляє, що ціла партійна організація мусить і подвоїти свої енергії, щоб приготувати маси робітників і бідних фермерів Канади до оборони Радянського Союзу перед надходячим імперіалістичним атактом; що вона напружить всі свої сили для освідомлення мас щодо правдивого значіння п'ятилітки, як також щодо брехливого роду капіталістичної пропаганди про радянський "домпінг".

Пленум КПК від імені класово свідомих робітників і бідних фермерів Канади вітає героїські досягнення радянських мас під проводом лєнінської партії і прирікає підтримку канадських робітників в поборюванні імперіалістичної буржуазії в її спробах знищити Радянський Союз.

НЕМА КРАЮ ЗЛИДНЯМ І ТЕРОРУ ДЛЯ РОБІТНИКІВ І СЕЛЯН В ПОЛЬЩІ.

Незабаром суд присяжних у Львові почне розглядати справу членів ЦК Сельроби Єдності: О. Букшваного, Путька Михайла та Хімчина Миколи; членів Сельроби Єдності Возного Івана, Возного Василя, Фіалковського Володимира і Панченяка Андрія. Всі вони сидять у слідчій тюрмі у Львові від серпня 1930 року. Всі їх обвинувачують в державній зраді.

В селі Турочки-Нижні, турчанського повіту, заарештовано селянина Федора Дороша під закідом, що він одержав і читав прилюдно якусь нелегальну книжку. Заарештований сидить в Боринській в'язниці.

В Скольому до стрийської в'язниці відправлено студента Федорика Осипа за те, що він збирав гроші на політв'язнів.

1. ЗА ПОВНЕ СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА КОШТ ДЕРЖАВИ ДЛЯ ВСІХ БЕЗРОБІТНИХ, ДЛЯ ВСІХ РОБІТНИКІВ ЧАСТИННО ЗАНЯТИХ, ДЛЯ ВСІХ НЕЗДАТНИХ ДО ПРАЦІ.
2. ЗА СІМ-ГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ І ПЯТИДЕННИЙ ТИЖДЕНЬ.
3. ЗА ЗАПЕВНЕННИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ З МІНІМАЛЬНОЮ ПЛАТНЕЮ 25 ДОЛАРИВ НА ТИЖДЕНЬ.
4. ЗА НЕГАЙНЕ ВИПЛАЧЕННЯ КОШТОМ ДЕРЖАВИ ТАКОЇ СУМИ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ, ЩО ЗАПЕВНИЛА БИ КОЖНОМУ З НИХ МІНІМАЛЬНИЙ ПРОЖИТОК ЩОНАЙМЕНШЕ НА ДВА МІСЯЦІ.
5. ЗА АБСОЛЮТНУ ЗАБОРОНУ ВИКИДАННЯ БЕЗРОБІТНИХ З ПОМЕШКАНЬ І ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ВСІХ БЕЗРОБІТНИХ ВІД ПЛАЧЕННЯ РЕНТУ, ПОДАТКУ Й ІН.
6. ЗА НЕГАЙНЕ УСУНЕННЯ ЗАКОНУ ПРО ВОЛОКИТСТВО.

1. ЗА СКАСУВАННЯ ВСІХ БАНКОВИХ, МОРГЕДЖЕВИХ І ЗНАРЯДНО-КОМПАЇННИХ ДОВГІВ, ЯК ТАКОЖ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ВСІХ БІДНИХ ФАРМЕРІВ ВІД УСІХ ПОДАТКІВ.
2. ЗА НЕГАЙНУ БЕЗЗВОТНУ ДЕРЖАВНУ ПІДДЕРЖКУ ДЛЯ БІДНИХ ФАРМЕРІВ.
3. ЗА БЕЗПЛАТНУ ПОЖИВУ, ОДЕЖУ І УВІЛЬНЕННЯ ВІД УСІХ ДОВІЖНИХ ЗАСТАВІВ.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ МОДР-У УКРАЇНИ ПРО ПОЛЬСЬКО-ШЛЯХЕТСЬКИЙ ТЕРОР

(З відозви ЦК Міжнародної Організації Допомоги Революціонерам до трудящих Радянської України.)

Нечуване економічне, соціальне та національне пригноблення польськими фашистами трудящої людности на терені Західної України, викликало восени 1930 року масові заворушення серед західно-українського незалежного - середняцького селянства.

Український "хлоп" (так звуть українського незалежного польська буржуазія та поміщицьки), накинувшись на одного ворога, — польського поміщика, захопивши орудувати вогнем і зброею.

"Червоний Півень" почав швидко перестроювати з одного польського маєтку на дружбний, а далі завітав і до українських куркулів — найперших помічників польського поміщика. Перелякана польська буржуазія та поміщицька нечуваною досі жорстокістю тимчасово придушили цей революційний рух.

Кати кровавого маршала Пидсудкого, керуючи карними загонами уланів, запровадили по селах Західної України нечуваній - терор. Повбивано і покалічено сотні революційних селян, заарештовано тисячі, згвалтовано безліч жінок. Знищено десятки українських кооператив, "Провіт", зачинено українські школи, розігнано різні спортові організації.

Однак ця лють польських поміщиків позначається не тільки тим, що вони зазнали великих матеріальних втрат від революційного наступу селян. Головне надхнення для цього терористичного шаленства польські кати дістали з третього джерела. Це джерело — готування до збройного нападу на Радянську Україну й на СРСР.

Недавній процес "Промпартії" виявив, що саме Польща має бути головним провідником нападу на СРСР. Тому польський фашизм так жорстоко - придушив революційний рух на Західній Україні, бо йому треба для наступу на нас мати спокійний тил.

Польський фашизм діяльно помагає українська буржуазія в особі українського народно-демократичного об'єднання (партія української буржуазії і куркульства) та український митрополит - гр. Шептицький (маєток його брата спалили революційні селяни).

Звір'ятий терор польських фашистів викликав бурю протестів трудящих Радянської України. Але не вистала ще

перша хвиля протесту, як знову із Західної України чути стогін. Стогін цей чути з польських в'язниць, де фізично знищують тих, кого не знищили підчас розправи на місці.

Недавню преса принесла жахливі подробиці катування в'язнів у Луцькій та інших в'язницях. Кати польських в'язниць били ув'язнених, підсмажували на вогні, вливали через ніс гас, гвалтувати жінок та вживали безліч інших способів мorduвання ув'язнених.

Ці звістки, а їх польська преса навіть не спростовує, викликали в нас хвилю протестів, що мов циклон прокотиться всіми містами і селами Радянської України й вийде далеко за її межі, мобілізуючи весь світовий пролетаріат і трудяще селянство всесвіту на боротьбу з польським фашизмом, на захист ув'язнених революціонерів, на боротьбу з інтервенцією проти Радянського Союзу. Пролетаріат, колгоспники і трудове селянство Радсоюзу знають, що і новий напад інтервентів розіб'ється об мурі міжнародної фортеці революції — СРСР. Трудящі всесвіту пов-

стануть на захист своєї батьківщини — Радянського Союзу, нова інтервенція перетвориться на пожежу світової революції. Про це невблаганно віщує світова економічна криза, що охопила, як цілий капіталістичний світ, так і Польщу. Число безробітних у Польщі вже навіть за офіційним повідомленнями перевищило 400,000 осіб, а разом із родинами безробітних це число становить близько 1,500,000 осіб, засуджених на голодування. Щоб вийти з господарчої скрути, польський фашизм, підсилює визиск робітників та підвищує податки. Цим він сам собі копає могилу, викликаючи посилене революціонування мас, що в майбутній збройній сутичці Польщі з Радянським Союзом будуть спільником трудящих СРСР, що вдарить у спину польського фашизму.

Катування в Польщі тривають далі. Робітники, колгоспники й трудящі селяни Радянської України! Протестуйте проти нечуваного знущання та брехливості озвірилим підсудчикам кращих представників робітництва й селянства Західної України.

Протестуйте проти терору польських катів, що хочуть Західну Україну перетворити на кладовище.

Геть фашистську диктатуру підсудчиків!

Слава революційним робітникам та селянам, що ведуть боротьбу з фашистським пануванням у Польщі!

ВЕЛИКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС НА ЗАХІДНІЙ БІЛОРУСІ

В дні 7—12 січня ц. р. відбувся в Вильні великий політичний процес — діячів "Білоруського Селянсько-Робітничого Посольського Клубу", яким акт обвинувачення закидав організацію заговору, який мав на цілі змінити шляхом революційного перестрою існуючий устрій і відірвати західно-білоруські землі від Польщі, щоб прилучити їх до Радянської Білорусі.

На лаві підсудних опинилися: 4-ох послів до польського сейму з БСРПК, а саме Осип Гаврилюк, Гнат Дворчанін, Павло Криничик і Флегант Володись, 3-ох керівників повітових секретаріатів БСРПК Матвій Остапчук, Петро Петку і Симон Житкович та 3-ох учеників білоруської гімназії у Вильні Михайло Гарасюк, Міський і Василь Лукашек.

"Газета Вершавська" з 15 січня ц. р. друкує широке повідомлення з процесу, в якому пишуть:

"Судовий перебіг довів в цілій основі закиду акту обвину-

вання. До своєї цілі (злуки з Радянською Білоруссю) йшли обвинувачені шляхом революціонування мас і шляхом цільної співпраці з Комуністичною Партією Західної Білорусі. Зрештою, підсудні повітвердили на розправі цілі й заміри організації. Гаврилюк заявив на суді, що БСРПК був революційною організацією, яка прямувала до зміни суспільного устрою. Дворчанін вияснив, що до зміни устрою організація буде йти всіми можливими середками, до революції включно.

Процес закінчився незвичайно гострим присудом: Посли Гаврилюк, Дворчанін, Криничук і Володись по 8 років тяжкої тюрми, трьох обвинувачених Остапчук, Петку і Житкович по 4 роки тяжкої тюрми, а учні Тарасюк, Міський і Лукашек (усі у віці 18—20 років) по 2 роки кріпости.

Після проголошення присуду підсудні влаштували демонстрацію підносячи революційні оклики.

РЕЗОЛЮЦІЯ ПЛЕНУМУ ЦК КПК ПРО ВИКЛЮЧЕННЯ МЕКДОНАЛДА, М. БЮГЕЯ І МАРГОЛІСА

В теперішньому періоді зростаючого класового антагонізму, швидкого розвитку соціал-фашизму і доповнення соціал-реформізмом державного капіталістичного апарату, найвищою потребою революційного руху і працуючої класи є міцне більшовицьке об'єднання нашої партії по лінії Комінтерну.

Поглиблююча економічна криза, яка трясє цілим капіталістичним світом, гонить буржуазією до чимраз більше шалених спроб, хоче розбити рух працуючої класи, який є виступом скинення тягару кризи з плечей експлуатованих мас. Надходячи саме тоді, коли робітники цілого світу зачали вже ставити опір проти зростаючого визиску і нужди спричиненої раціоналізацією та безробіттям, і коли в них вступає енергія і запал з огляду на великі, яскраві успіхи робітників і селян в Радянському Союзі в будіванні соціалізму, ці дикі спроби капіталістичної класи стічаються з рішучим і зростаючим опором робітників, з опором, який вже розгортається в наступ робітників і бідних фермерів проти капіталістичного гнету.

В Канаді ця криза пішла далеко глибше, як в інших імперіалістичних країнах, канадська економія потрясена рівночасною кризою на аграрній і індустріальних фронтах. Між індустріальними робітниками люте небувале безробіття, сотки тисяч бідних фермерів терплять злидні і положення з кожним днем погіршуються. Канадська буржуазія, стрінувшись з катастрофічним життям до упадку продукції і торгівлі, головно упадку вивозу, перевищає буржуазію старших імперіалістичних держав в своїй класовій ненависті до Радянського Союзу і своїй спробі звалити тягар кризи на плечі визискуваних мас.

З величезним загостренням всіх фаз класової боротьби з одної сторони, а з натиском соціал-фашизму, дрібно-буржуазного замішання і тхорячого страху та державного терору проти Радянського Союзу з другої — найбільшою небезпекою для працуючої класи і для комуністичної партії є права небезпека й угодовство з цєю небезпечною. Це мусить бути цілком витокре і викоринене з нашої партії через систематичну ідеологічну боротьбу за більшовицьку чистоту й активність і через організаційні кроки проти відомого і неоправданого елемента правого крила там, де це покажеться потрібне.

В недалекий внутрішній боротьбі нашої партії, яка зростає в боротьбі проти правого крила, наша партія, а головню Політбюро, не вспіли розгорнути широкої ідеологічної кампанії, щоб освідомити членство і робітників про конечну потребу безпощадної боротьби проти правих елементів небезпеки. Навпаки, Політбюро було вивуває в тому, що воно підходило до цього питання в механічний спосіб і спіралюся на підтримку організаційних засобів.

В цій загальній боротьбі внутрі нашої партії три члени Центрального Комітету (МекДоналд, М. Бюгей і Марголіс) грали центральну політичну ролю. Заперечуючи революційні влаштування теперішнього (третього повоєнного) періоду,

вони заперечили радикалізацію робітників і перспективу загострюючої класової боротьби. З становища формального принаяття лінії Комінтерну (що його прийняло ціле ліве крило на Шестій Конвенції), ці три скоро перейшли від саботажу до отвертої опозиції. До опозиції проти отвертої масової боротьби, до опозиції проти будівання нових революційних юній, з Ловстоном до опозиції до комінтернівської лінії, і, нарешті, опинилися поза партією.

Про цих трох Комінтерн через отверту критику і поразку всій частинно направити формальний механічний підхід Політбюро і розгорнути скільки більшовицької гнучкості. Ця тром дано всяку нагоду направити своє становище і гозістатися в рядах комуністичної партії та Комінтерну. Але вони відмовилися залишити своє становище опортуністичного правого крила, як також відмовилися зайняти свої місця в загострюючій боротьбі. Іх опозиція правого крила до лінії Комінтерну привела їх до позиції всіх ренегатів, вони осталися поза межами і в опозиції до боротьби працуючої класи і революційного авангарду. Тому то Політбюро під керівництвом Комуністичного Інтернаціоналу підтримало остаточний організаційний засіб проти МекДоналда, М. Бюгея і Марголіса і їх трох формально виключило з рядів Комуністичної Партії Канади.

Пленум Центрального Комітету, зарекоменований всіми дистриктами і рядами партії, об'єднаний на основі ясної і авторитетної резолюції Комінтерну, затверджує цей крок Політбюро і визнає всіх членів партії популяризувати це рішення (і причину до него), як зброю в дальшій боротьбі на двох фронтах: проти тенденції і струй правого опортунізму і проти лівой фразеології в нашій партії. В комуністичній партії немає місця для елементів, які заперечують класове революційне значіння теперішнього періоду і революційні висновки, які з нього випливають, або коли ці елементи стануть оминати свої революційні обовязки і завдання, що містяться в цих висновках. Ми живемо в періоді колоніальних повстань і пролетарської революції. Наша партія є партією пролетарської революції. В теперішній глибокій й зростаючій кризі світового капіталізму, з її наступним загостренням класової боротьби, кожний член нашої партії мусить бути борцем і провідником робітничої класи. Чистка нашої партії з усіх елементів, які не опираються, є нашим твердим обовязком зглядом Комуністичного Інтернаціоналу і працуючої класи.

ЧИСЛО БЕЗРОБІТНИХ В ПОЛЬЩІ ЗРОСТАЄ

За неточними даними ППСівро число "Роботніка", загальне число безробітних у Польщі на 10 січня ц. р. становило 351,540 осіб, з них допомогу одержували 101,336 осіб.

Проти попереднього тижня безробіття зросло на 18,392 осіб.

Найбільше безробіття спостерігається серед некваліфікованих робітників — 164,985, потім серед будівельників, текстільників і металістів.